

15. april 2021
20/07188-18

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE

i sag om klage over godkendelse af forundersøgelsesrapport vedrørende etablering af elproduktionsanlæg på havet ved Jammerland Bugt

Energiklagenævnet

NÆVNENES HUS

Toldboden 2
8800 Viborg

Energiklagenævnet har modtaget en klage fra Støtteforeningen 'Beskyt Jammerland Bugt' (herefter klager), som er repræsenteret af advokatfirmaet Svendsen, over Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020 om godkendelse af forundersøgelsesrapport vedrørende etablering af elproduktionsanlæg på havet ved Jammerland Bugt.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
EAN nr. 5798000026070
ekn@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Energiklagenævnet afviser klagen over Energistyrelsens afgørelse, da klager ikke er klageberettiget.

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet modtog den 18. juni 2020 klagen over Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020.

Ved afgørelsen godkendte Energistyrelsen i henhold til VE-lovens¹ § 24, stk. 1, den af European Energy A/S² fremsendte forundersøgelsesrapport, bestående af miljøkonsekvensrapporten for Jammerland Bugt Kystnær Havvindmøllepark af 12. november 2018 med tilhørende bilag.³

Afgørelsen er truffet i henhold til VE-lovens § 24, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver

¹ Lovbekendtgørelse nr. 125 af 7. februar 2020 om fremme af vedvarende energi.

² Det fremgår af sagens oplysninger, at European Energy A/S den 14. juni 2014 fik meddelt tilladelse til at lave forundersøgelser for et område i Jammerland Bugt. I henhold til tilladelsen skal European Energy A/S afslutte forundersøgelserne med at indlevere en forundersøgelsesrapport. Forundersøgelsestilladelsen blev overdraget fra European Energy A/S til Jammerland Bay Nearshore A/S den 1. juli 2014.

³ Det bemærkes, at godkendelsen ikke i sig selv giver ret til at opføre et elproduktionsanlæg på havet i området, hvilket forudsætter en etableringstilladelse i henhold til VE-lovens § 25. Energistyrelsen har ved denne godkendelse ikke taget endeligt stilling til etableringen af det konkrete projekt, herunder endelig stilling til miljøpåvirkningen af et projekt i området. Energistyrelsen har efter VE-lovens § 24, stk. 1, således alene vurderet, hvorvidt forundersøgelsesrapporten bestående af miljøkonsekvensrapporten for Jammerland Bugt Kystnær Havvindmøllepark af 12. november 2018 med tilhørende bilag opfylder lovens krav til indhold, jf. bilag 2 i bekendtgørelse nr. 68 af 26. januar 2012 om vurdering af virkning på miljøet (VVM) ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg på havet. Bekendtgørelse nr. 68/2012 blev ophævet ved bekendtgørelse nr. 446/2017, men finder fortsat anvendelse for visse projekter, jf. § 57, stk. 5, i lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

og beføjelser.

Sagen har for Energiklagenævnet drejet sig om, hvorvidt Energiklagenævnet kan realitetsbehandle klagen.

2. Sagens oplysninger

Energistyrelsen traf den påklagede afgørelse den 22. maj 2020. Afgørelsen blev offentliggjort på Energistyrelsens hjemmeside samme dato.

Energiklagenævnet anmodede den 1. september 2020 om klagers bemærkninger til, på hvilken baggrund klager anses for at have en væsentlig og individuel interesse i Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020. Energiklagenævnet vejledte i den forbindelse nærmere om reglerne om klageberettigelse og hjemmelsgrundlaget for den af Energistyrelsen truffe afgørelse.

Klager besvarede Energiklagenævnets henvendelse den 15. september 2020.

3. Klagers bemærkninger

I klagen til Energiklagenævnet har klager anført, at VVM-redegørelsen skal afvises. Klagen indeholder navnlig bemærkninger til forhold vedrørende støj, påvirkning af fugle, lokal modstand mod projektet og visuelle gener. Som grundlag for klagen henvises endvidere i sin helhed til klagers indsigelse af 26. februar 2019⁴ mod VVM-redegørelsen,⁵ som har været sendt i offentlig høring i perioden 27. december 2018 til 28. februar 2019. I indsigelsen gøres bemærkninger til en række forhold behandlet i VVM-redegørelsen. Klagers uddybende indsigelser i klagen er ikke gengivet i denne afgørelse.

Klager har til støtte for klagen begrundet sin væsentlige og individuelle interesse i Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020 som følger:

”[...]”

Det følger af VE-lovens § 67, stk. 1, at *”Enhver med væsentlig og individuel interesse i afgørelsen, kan klage til Energiklagenævnet”*.

I VE-lovens § 67, stk. 2 er specifikt anført at *”Lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, kan klage over afgørelserne nævnt i stk. 1”*.

Som anført i klage af 14. juni 2020, indgives klagen i henhold til VE-lovens § 67, stk. 2, hvor Støtteforeningen ”Beskyt Jammerland Bugt” opfylder betingelserne for at være klageberettiget.

I Energiklagenævnets afgørelser med j.nr. 1131-17-157 og 1131-17-170 af 21. august 2017 begrundes Energiklagenævnet klagers klageberettigelse således:

”I henhold til VE-lovens § 67, stk. 2, kan lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, samt lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager

⁴ Støtteforeningen ’Beskyt Jammerland Bugt’, Indsigelse mod VVM-rapport og tilhørende bilagsmateriale, 26. februar 2019.

⁵ Jammerland Bugt Kystnær Havmøllepark, VVM – vurdering af virkninger på miljøet, 12. november 2018.

væsentlige rekreative interesser, klage over afgørelser, som nævnt i VE-lovens § 67, stk. 1, når en afgørelse berører sådanne interesser.

Klager er en lokal grundejerforening, der efter sine vedtægter blandt andet har som formål at arbejde for at beskytte områdets natur- og miljømæssige forhold samt at bevare stedets egenart og skønhed.

[...]

Klager kan derfor påklage de miljømæssige forhold i afgørelsen til Energiklagenævnet”.

Energiklagenævnet tager korrekt ikke stilling til, om klager havde en væsentlig og individuel interesse, fordi klager var klageberettiget i henhold til VE-lovens § 67, stk. 2.

I overensstemmelse hermed fremgår følgende af Energiklagenævnets afgørelse med j.nr. 18/00398-3 af 29. oktober 2018:

”I henhold til VE-lovens § 67, stk. 2, kan lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, samt lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, klage over afgørelser, som nævnt i VE-lovens § 67, stk. 1, når en afgørelse berører sådanne interesser.

Klager er en lokal grundejerforening, der efter sine vedtægter har som formål, at varetage opgaver af fælles interesse for fastboende, sommerhusejere samt erhvervsdrivende i Søndervig området, herunder opgaver der forudsætter samarbejde med offentlige myndigheder.

Energiklagenævnet finder ikke, at klager efter sine vedtægter er en forening, der opfylder betingelserne som klageberettiget efter VE-lovens § 67, stk. 2, idet foreningen ikke har beskyttelse af natur og miljø eller varetagelse af væsentlige rekreative interesser som formål.

Vedr. klageberettigelse - efter forvaltningsretlige principper
VE-loven indeholder udover § 67, stk. 2 ikke særskilte regler om kredsen af klageberettigede. Vurderingen af, hvem der kan indbringe en afgørelse for Energiklagenævnet efter bestemmelsen i VE-lovens § 67, stk. 1, skal derfor foretages ud fra de almindelige forvaltningsretlige principper. Efter disse principper kræves en væsentlig og individuel interesse i sagen, før der kan klages. Begge betingelser skal være opfyldt, før klager kan anses som klageberettiget”.

Det er således kun i de tilfælde, hvor betingelserne i VE-lovens § 67, stk. 2 ikke er opfyldt, at der skal tages stilling til, om betingelserne i VE-lovens § 67, stk. 1 er opfyldt.

Under henvisning til ovennævnte tillader jeg mig ikke på nuværende tidspunkt at redegøre for Støtteforeningen ”Beskyt Jammerland Bugt”s og flere af medlemmernes væsentlige og individuelle interesse i afgørelsen. Det vil kræve en omfattende konkret gennemgang af væsentlige og individuelle interesser i forhold til projektet og de indsigelser, som er angivet i Støtteforeningen ”Beskyt Jammerland Bugt”s høringssvar og klage. For det tilfælde, at Energiklagenævnet ikke finder at Støtteforeningen ”Beskyt Jammerland Bugt” er klageberettiget i henhold til VE-lovens § 67, stk. 2, vil redegørelse for væsentlig og individuel interesse blive fremsendt.

Det oplyses, at støtteforeningen ”Beskyt Jammerland Bugt” har 1.390 medlemmer fordelt på grundejerforeninger/ejerlaug/vejlaug i Jammerland Bugt, sommerhusejere og fastboende ved Jammerland Bugt, på Asnæs, Røsnæs og Reersø, virksomheder (f.eks. campingpladser og andre virksomheder relateret til erhverv og turisme)

og fagpersoner (biologer, ingeniører, arkitekter, økonomer m.v.). [...].

[...]”

4. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

5. Energistyrelsens bemærkninger

Det er Energistyrelsens vurdering, at der – ud over European Energy A/S – ikke er andre, som kan have en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen af 22. maj 2020 om godkendelse af forundersøgelsesrapporten vedrørende etablering af elproduktionsanlæg på havet ved Jammerland Bugt.

6. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet kan kun behandle klager fra personer eller foreninger, som er klageberettigede. Såfremt man ikke er klageberettiget betyder det, at Energiklagenævnet må afvise at behandle sagen.

Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020 er truffet i henhold til § 24, stk. 1, i VE-loven, og afgørelsen er derved ikke omfattet af lovens § 67, stk. 1. Klager er derfor ikke klageberettiget over afgørelsen i medfør af bestemmelsen i VE-lovens § 67, stk. 2.

Afgørelsen er på denne baggrund omfattet af klagebestemmelsen i VE-lovens § 66, stk. 1, hvoraf det fremgår, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af bl.a. klima-, energi- og forsyningsministeren⁶ efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven. Energiklagenævnet har overvejet, om klager er klageberettiget efter bestemmelsen i VE-lovens § 66, stk. 1.

VE-lovens § 66, stk. 1, indeholder ikke særskilte regler om kredsen af klageberettigede. Vurderingen af, hvem der kan indbringe en afgørelse for Energiklagenævnet efter bestemmelsen i VE-lovens § 66, stk. 1, skal derfor foretages ud fra de almindelige forvaltningsretlige principper, som følger af ombudsmandspraksis og administrativ praksis. Efter disse principper kræves en væsentlig og individuel interesse i sagen, før der kan klages. Begge betingelser skal være opfyldte, før en person eller en forening kan anses som klageberettiget.

En forening kan anerkendes som klageberettiget i en konkret sag. En forening kan endvidere anerkendes som klageberettiget i en sag om en afgørelse, som ikke har foreningen som adressat, hvis hvert enkelt medlems interesse i, at afgørelsen ændres, er væsentlig og individuel. Den omstændighed, at et antal personer, som enkeltvis ikke opfylder kravet om væsentlig og individuel interesse, som en forening påklager en afgørelse, kan derimod i almindelighed ikke føre til, at foreningen opnår klageberettigelse. Der henvises i den forbindelse til bogen ”Forvaltningsret”, 2018, s. 109, af Niels Fenger.

Betingelserne for, at klager kan påklage Energistyrelsens afgørelse af 22. maj

⁶ Ministerens beføjelser efter loven er delegeret til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

2020 til Energiklagenævnet, er således, at hvert enkelt foreningsmedlems interesse i, at afgørelsen ændres, er væsentlig og individuel, hvorfor betydningen af afgørelsen for hvert enkelt medlem skal have en vis styrke og intensitet. En moralsk eller mere generel præget interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig. En interesse skal – udover at være væsentlig – også være individuel. Det betyder, at den pågældende afgørelse skal være mere indgribende overfor hvert enkelt medlem af foreningen, i forhold til andre personer, som berøres af afgørelsen. Hvis en større kreds af personer berøres på samme måde af en afgørelse, har de enkelte personer således ikke en individuel interesse i afgørelsen.

Klager har til støtte for klagen bl.a. anført, at være klageberettiget i henhold til VE-lovens § 67, stk. 2, jf. stk. 1, samt henvist til Energiklagenævnets tidligere afgørelser med j.nr. 1131-17-157 og 1131-17-170 af 21. august 2017 samt afgørelse med j.nr. 18/00398 af 29. oktober 2018.⁷ Klager har med henvisning hertil ikke fundet anledning til at redegøre nærmere for klagers væsentlige og individuelle interesse i Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020.

Det fremgår af sagens oplysninger, at klager har 1.390 medlemmer fordelt på grundejerforeninger, ejerlaug, vejlaug, sommerhusejere, erhvervsdrivende virksomheder samt fastboende ved Jammerland Bugt på Asnæs, Røsnæs og Reersø.

Energiklagenævnet har ved vurderingen navnlig lagt vægt på, at Energistyrelsens afgørelse om godkendelse af forundersøgelsesrapporten vedrørende etablering af elproduktionsanlæg på havet ved Jammerland Bugt må antages at berøre en stor, ikke umiddelbar identificerbar kreds af personer, foreninger og erhvervsdrivende i området. På baggrund af oplysningerne fra klager om foreningens medlemmer finder Energiklagenævnet efter en samlet og konkret vurdering, at hvert enkelt af foreningens 1.390 medlemmer ikke kan antages at have den fornødne individuelle interesse i at kunne påklage Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020. Det store antal berørte personer, foreninger og erhvervsdrivende bevirker således en udtynding af den enkeltes interesse, at den falder under væsentlighedstærsklen sammenholdt med, at opførelsen af havvindmølleparken vil have betydning for en stor, afvekslende og svært identificerbar kreds af beboere i og brugere af området. Energiklagenævnet finder ikke, at der foreligger omstændigheder, der kan begrunde, at klager, herunder klagers medlemmer, er særligt berørt i forhold til andre beboere i og brugere af området, som berøres af Energistyrelsens afgørelse.

Klager er ikke selv berørt af Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020, og klager repræsenterer heller ikke personer, som hver især har en væsentlig og individuel interesse. På denne baggrund finder Energiklagenævnet, at klager ikke har en sådan individuel interesse i Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020 om godkendelse af forundersøgelsesrapporten vedrørende etablering af

⁷ Energiklagenævnet bemærker, at disse sager alle omhandlede klager over Energistyrelsens afgørelse af 22. december 2016 i henhold til VE-lovens § 25, om tilladelse til etablering af den kystnære havvindmøllepark Vesterhav Syd.

elproduktionsanlæg på havet ved Jammerland Bugt, at klager er klageberettiget til Energiklagenævnet i forhold til afgørelsen.

Det øvrige af klager anførte kan ikke føre til et andet resultat.

7. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet afviser klagen over Energistyrelsens afgørelse af 22. maj 2020.

Afgørelsen er truffet i henhold til VE-lovens § 66, stk. 1.

Energiklagenævnets afgørelse er truffet i henhold til § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter VE-loven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. VE-lovens § 66, stk. 5.

Afgørelsen offentliggøres på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

På nævnets vegne

Peter Ulrik Urskov
Nævnetsformand

Rasmus Bjerre Bach
Fuldmægtig, cand.jur.

Afgørelsen er sendt til:

Støtteforeningen 'Beskyt Jammerland Bugt'
Advokatfirmaet Svendsen
Energistyrelsen
European Energy A/S
Jammerland Bay Nearshore A/S

Bilag

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 125 af 7. februar 2020 om fremme af vedvarende energi:

”[...]

§ 24, stk. 1. Når forundersøgelserne er afsluttet, indsendes en forundersøgelsesrapport til klima-, energi- og forsyningsministeren, som tager stilling til, om forundersøgelsesrapporten kan godkendes. Godkendes denne, har ansøgeren ret til udnyttelse af den godkendte forundersøgelsesrapport efter bestemmelserne i stk. 2-4.

...

§ 66, stk. 1. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af Forsyningstilsynet efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

...

§ 67, stk. 1. Enhver med en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen kan klage til Energiklagenævnet over de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 25, hvis afgørelserne tillige er omfattet af §§ 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Stk. 2. Lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, kan klage over afgørelserne nævnt i stk. 1. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser.

...

[...]”

Uddrag af bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser:

”[...]

§ 3, stk. 1. Hvor klima-, energi- og forsyningsministeren i henhold til nedenstående lovgivning tillægges beføjelser, jf. dog § 4 samt §§ 7-16, udøver Energistyrelsen disse beføjelser på ministerens vegne samt modtager underretning og materiale på vegne af ministeren, for så vidt disse beføjelser ikke er delegeret til Forsyningstilsynet:

...

4) Lov om fremme af vedvarende Energi.

...

[...]”